

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Innlegging av nye rapporter ved: Arve

Bergvesenet rapport nr 5138	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr P4-20-34	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel
Rapport fra nordlige del av Grongfeltet 1968 - Skjerpundersøkelser utenom Skorovasfeltet

Forfatter Haugen, Arve	Dato År 29.11 1968	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) Elkem Skorovas AS
---------------------------	----------------------------	---

Kommune Røyrvik Namsskogan	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 19243 19244 18242 18244	1: 250 000 kartblad Grong
----------------------------------	-------------------------	--------------	---	------------------------------

Fagområde Geologi Forekomstbeskrivelser	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Furutangvik Merkestangen Mariafjell Storplutten Gjersvikruet Lille Tromselv Voldtjern Heimvatnet Grøndalsdammen Langvika Havdalsvatn
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu, Zn, Py, mt	

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse
Beskrivelse av besøk på en rekke skjerp i Grongfelet.

Rapport fra nordlige del av Grongfeltet 1968.

Skjerpundersøkelser utenom Skorovasfeltet.

I Mariafjell, mellom Tunnsjøen og Limingen, ligger en rekke skjerp og rustsoner. Disse ble befart og noen bakkemålinger ble foretatt.

Skjerp 25: Ligger i Furutangvika ved Tunnsjøen. I en sterk foldet grønnsten finner man et 2 m bredt midtparti som fører impregnasjoner og massiv svovelkis i striper. Kisen er finkornet og er forbundet med keratofyrlag. Sonen går under overdekning og 2 korte Slingramprofiler ble målt, uten registreringer. SF 60/80-90 Ø.

Skjerp 26: I Merkestangbekken. Dette er et par skjerp på magnetitt oppover bekken. Den rikeste sonen på ca. 40 cm, men blokker viser at mektigheten kan være 70-80 cm. Magnetitten er massiv og finkornet og ligger i en skifrig grønnsten uten klare grenser. Enkelte tynne keratofyrlag er sett. Magnetometermålinger viser at sonen kan følges 250 m oppover bekken.

Skjerp 27: Ligger ca 200 m ØNØ for høyde 759. Dette er flere horisonter med magnetitt. De ligger ganske flatt, SF 50-60/20-35 Ø. Den sydligste kan ha mektigheter opp i 2 m, den nordlige tynnere ca. 30 cm. I striper er magnetitten rik, den forekommer massiv og i blåkvarter med jaspis. Grønnsten er sidebergarten. Etter 30 m kiler den ut i strøkretningen.

Skjerp 29: Dette er 2 skjerp, 600 m mellom dem, liggende i Mariafjelllets NØ-skråning mot Limingen. Det sydligste, er en flatliggende sone, som fører svak svovelkissimpregnasjon. Magnetitt striper finnes også. Slingram-måling uten resultater. Det nordlige skjerp fører vasskis med grove svovelkissstriper. Men dominerende er en magnetittsone med bredde 2,5 m som kan følges ca. 100 m SF 7/350. Målingene var negative.

Skjerp 28,30,31,32: Ikke funnet.

Skjerp 33: Ligger knapt 100 m SØ for Storpheten, vest av toppen Mariafjell. Det er to arbeidssteder med en massiv saussurittgabbro i ligg og grønnsten i heng. Sonens lengde er synlig 90 m og mektigheten varierer fra 2-4 m. Det meste er impregnasjoner, men rike linser fører svovelkis. I gabbroen har man også rike impregnasjoner av svovel-magnet og kopperkis, kopperkisen da mest som klyser og på sprekker. SF 180/50. Slingrammålinger over skjerpene og sydover, viser to soner, en vestenfor den kjerne. Disse kan følges ca. 100 m.

Skjerp 34: 1,5 km NHV for topp Mariafjell. Dette er en 2 m mektig forvitringssone. Magnetittstriper og vasskissganger ligger i grønnsten og blåkvarter SF 70/200. To måleprofiler ga bare et svakt utslag på det sydligste.

Skjerp 35: Opp Storbekken i et skar på vestre side. Bergarten er grønnsten og keratofyr som fører impregnasjoner av svovelkis. Sonen er rusten og skifrig 4 m mektig, kan følges langsstrøket ca. 110 m. SF 120/30 Ø. 3 måleprofiler var uten resultater.

Skjerp 36: 500 m Ø for nordligste ende av Gjersviktjernet. Rustsoner som fører tynne svovelkissstriper SF 30/60 V. Slingrammålinger i to profiler gir svake utslag over 100 m.

Oppe i Myrvikbekken ble det funnet en ubearbeidet rustsone i grønnsten og kvartskeratofyr. Grønnstenen sterkt forskifret. I sydenden er det 2 m bredde på svovelkisen impregnasjoner. 2 måleprofiler viser at man har to parallelle soner.

Av alle disse skjerpene er det bare nr. 33, som kan ha noen videre interesse. Både befaringer og målingene viser at det er en soner noe utholdene og det er den eneste hvor det er funnet kopperkis. Verdt å merke seg er også at gabbro opptrer i forbindelse med denne sonen.

De nedenfor beskrevne skjerp er bare blitt befart uten at noen nærmere undersøkelser er foretatt, så som målinger og nøyaktige karteringen.

Skjerp nr. 46: Beliggende ø vest i Lille Tromselva, SV for høyde 981. Rustsoner i flere horisonter kan følges 5-600 m mot NØ. Hovedskjerpene ligger sydligst ved bekken. Det er her flere typer mineralisering. Hengbergarten er grønnsten, med keratofyrganger. Mot ligg kommer så ca 30 cm med finkornet massiv svovelkis. Videre følger en blåkvarterbenk en impregnasjoner av svovel- og kopperkis, det siste mest som klyser, mektigheten ca 1,5 m. Impregnasjonen tiltur i ligg av benken og går over til en nesten massiv malm av svovel- og kopperkis med sinkblende og blyglans. Sinkblendene er lys (lite Fe-innhold). Gangmineraler er her store korn av kvartz hvor sinkblendene samler seg, benkmektigheten ca 30 cm. Denne type går så videre over i en lett kopperførende svovelkis med ikke kjent mektighet. Nærmest denne i

ligg er en hornblenderik bergart som går over til grønnsten SF 10/65 V.

Rustsonen svinger over mot NV og så til NØ igjen, enkelte steder er det skutt på rustsonen som har meget varierende mektighet. Flere andre soner følger paralælt, men av og til kan det se ut som rustsonen krysser hverandre, men overdekning hindrer at dette kan sies med sikkerhet.

Videre mot NØ, kommer et nytt noe større skjerp. Mektigheten er ca 1 m og kan følges ca 15 m i strøkretningen SF 180/60 V. Sideberget er grønnsten som enkelte steder nærmest er amfibolittisk. Mineraliseringen er en meget rik svovelkisisimpregnasjon med noe kopperkis. Biolitt og kvarts er synlige gangmineraler.

Lenger mot Ø går en 2-300 m rustsone med SF 160/50 Ø til SF 380/10 V. Mineraliseringen er bare en tynn svovelkiss stripe i grønnsten. Rustsonen har en antiklinalform.

I det store og hele synes området geologisk å være meget komplisert, men kissonen synes være knyttet til en tverrfoldig, som har slitt av rustsonene med jevne mellomrom.

Skjerp nr. 50: NØ for Voldtjernklumpen, i Voldtjernbekken. Dette er 3 skjerp som ligger på en sone langs bekken. Grønnsten med noen keratofyrbenker er sideberget, og dette er meget foldet og knudret. I øst svake impregnasjoner, det midterste er noe rikere der det også er spor av kopperkis. Det vestligste er rikest, men fremdeles er det impregnasjoner som kan være svært rike. Magnetkis forekommer sammen med svovelkis og spredte kopperkisklyser.

Skjerp nr 51: NV for Småvatna gård. I mektige keratofyrbenker med smale grønnstensbenker, finnes svake svovelkis impregnasjoner i en rustsone knyttet til keratofyr. Magnetkis som gnister i grønnsten.

Skjerp nr. 53: 50 m V for Heimvatn, SØ for Småvatna gård. Rustsoner i området. Den mineraliserte sone ligger i grønnsten med keratofyr på begge sider. Sonens mektighet 30 cm, og fører tildels rik impregnasjon av svovel- og magnetkis og noe kopperkis. SF 120/40 V.

Skjerp nr. 54: Ved Grønndalsdammen. Fra fossen og nedover mot trondhemitten er det flere rustsoner i grønnsten og keratofyr. Massiv kis ikke sett, området småfoldet SF 70/40 V. Tynne gabbrobenker opptrer. Rustsone o ligg av finkornet gabbro, viste 15 cm mektige arir av svovelkis med grafitt.

Skjerp nr. 57: Ved Langvika, S for Tunnsjøen og N for Ingulsvatn. Det er en 2 m bred gang av kvarts- og kalkspetårer som krysser hverandre. Disse ligger i en konglomeratisk kalkglimmerskifer oppe i en bratt vegg. Det er umulig å komme fram til stedet, men nest og malakitt er sett, derimot ikke kis i fast fjell.

Skjerp nr. 60: Midt på Ingulsvatnets nordside, like oppe fra bredden. Bare en blotning av kompakt svovelkis i grønnsten. Den er svært foldet og kisen er grov.

Skjerp nr. 66: 1200 m rett N for NV-enden av Havdalsvatn. På en lang rustsone er det drevet en rekke skjerp. Det er tynne vasskisbånd i en grønnsten. ØSØ for den går to parallelle benker med blåkvarts. Den ene har en gabbrolinse i liggen. 1,5 m mektige magnetitt-horisonter er knyttet til blåkvartsen. Andre arbeidssteder i området fører svake svovelkisisimpregnasjoner.

6. Oversikt.

Da det på et sted nær ikke er gjort tilstrekkelige geologiske undersøkelser, er det ikke mulig å si noe om kisforekomstens opptreden, utenom at de hele tiden er knyttet til grønnstener med keratofyrer og kvartsittiske bergarter. Den strukturelle geologi har tydeligvis stor betydning for enkelte av forekomstene, spesielt de som fører andre malmineraler en svovelkis og magnetitt. Behovet for geologiske undersøkelser, også med henblikk på strukturstudier er stort i området.

Kartlegging bør i første omgang foregå i Finnkrudema- området og av grønnstenshorisonten i Limingen gruppen.

Av undersøkte forekomster i området er det bare nr. 33 i Mariafjell og nr. 46 i Lill Tromsfjell som skiller seg fordelaktig ut, p.g.a.sitt kopperinnhold og sin relativ store mektighet.